

AIDS KRONIKA

NR. 14 1991 M. BALANDŽIO 1-16.

KAINA 25 KAP.

ATSUKTUVAS

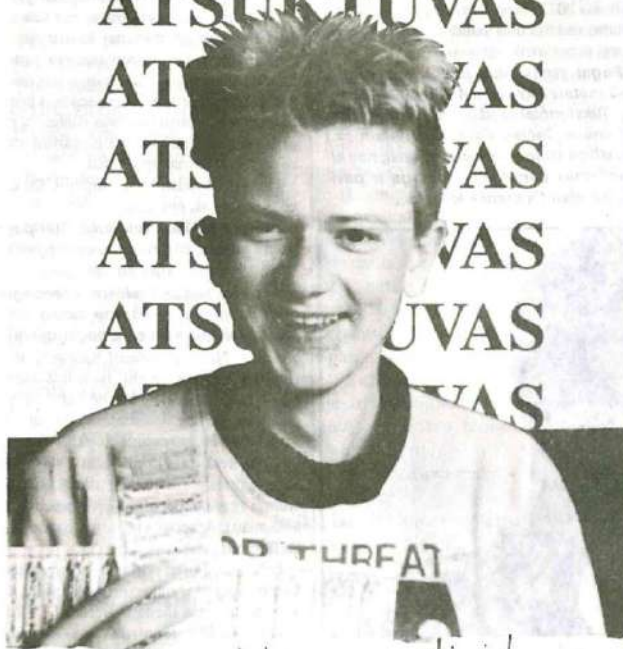
ATSUKTUVAS

ATSUKTUVAS

ATSUKTUVAS

ATSUKTUVAS

ATSUKTUVAS

seksas tik su gumytėmis!
JAV Nėmūtis

Nerimą keliantys rodikliai

JAV, Atlantos miesto Federalinis Ligų Kontrolės Centras atliko tyrimą, kurio metu ligonių kraujo pavyzdžiai buvo anonimiškai patikrinti dėl ŽIV infekcijos, net jei pacientai buvo hospitalizuoti dėl kitų susirgimų. Šalyje visų pacientų infekuotumas buvo vidutiniškai 2%. Tačiau kai kuriose ligoninėse Niujorke ir Niu Džersio valstijos šiaurinėje dalyje infekuotųjų buvo iki 8%. Niujorko Brankso Libono ligoninėje bendras infekuotumas buvo 6%, tačiau jis pašoko iki 19% tarp vyrų nuo 25 iki 44 metų amžiaus. Šioje amžiaus grupėje 8% moterų buvo infekuotos. Tyrinėtojų nusteina didesnis infekuotumas ekonominės depresijos stegiamose miestų dalyse. Šiose vietose labiau klesti narkomanija ir prostitucija, o tai yra labai susiję su AIDS plitimu.

NARKOTIKAI ir AIDS Lenkijoje

Varšuvos centras yra mėgstama narkomanų, sergančių AIDS, vieta. Dažniausiai jie maldauja pagalbos. "Aš gyvenu traukinių stotyse, turgavietėse, namų rūsiuose", sako viena narkomanė. Lenkų narkomanai naudoja heroino mišinį, kuris triskart stipresnis už heroiną, vartojamą Vakarų šalyse. Tačiau dauguma narkomanų nemiršta nuo perdozavimo, jie miršta nuo AIDS. Jie užsikrečia per nešvarias adatas arba tampa pikty kėstų aukomis. Žurnalistai nufilmavo infekuotą narkomaną, kuris maišo savo kraują su

skystu heroinu, kad po to tai parduotų. 4 ir 5 heroina naudojančių lenkų, atrodo, yra užsikrėtę ŽIV. Pasaulyje nėra kitos šalies su tiek ŽIV infekcijos palietusių narkomanų. Prie komunistų narkomanai buvo laikomi nusikaltėliais, dabar jie laikomi pacientais, kuriems reikalinga pagalba. Narkomanai gali būti priimti į nemokamą reabilitacinę kliniką. Vyriausybė taip pat moka už dalinamus švirkštus. Tačiau labai nedaugelis žino apie šias galimybes, nes beveik neskiiriama pinigų imonių švietimui apie narkotikus ir AIDS. "Aš žinau, kad mūsų visuomenė nepadės mums. Švietimas yra geriausias vaistas", - kalba vienas narkomanas. Kol kas visuomenė dažnai tetoleruoja sergančių AIDS. "Dėl Varšuvos narkomanai turi savo būdą apsiginti. Jie naudoja adatas vietoj ginklų. "Iereikia tokią adatą parodyti, ir viskas. Net jei užpuolikas su peiliu, jis vistiek nubėgs."

Lietuvos AIDS profilaktikos centras NUOŠIRDŽIAI DĖKOJA

seserims **Barbarai Valuckas** (School Sisters of Notre Dame), **Kathleen Popko** (Sisters of Providence) ir **Maureen Healy** (New Ways Ministry) už Centrai labai reikalingą literatūrą.

Šiame numeryje:

ANDRIUS

**Dėmesio - konkursas !
Premija už pirmąją vietą -
500 prezervatyvų!**

Apie tai - 4 psl.

**MAMONTOVAS
apie Ameriką ir...**

Skaitykite 2 puslapi.

Žvilgsnis į pasaulį

Anksčiau paslėpti vyrų piniginėse, prezervatyvai tapo madingi Amerikoje. Gamintojai pritvirtino juos prie auskarų, segtukų ir kaklaraiščių. Be to, kai kurie vidurinių mokyklų atstovai diskutavo, ar dalinti prezervatyvus moksleiviams. Atsakymas kol kas neaiškus.

Kai kurie JAV homoseksualistų aktyvistai nusprendė, kad geriausias būdas paveikti oficialius asmenis, kad jie nepersiekiotų homoseksualistų - atskleisti pačių "kritikų" lytinę veiklą. Tačiau oponentai perspėjo, jog tokia taktika gali tapti pavojinga patiems homoseksualistams.

Amerikos rūkoriai tapo išstumtais iš pagarbų visuomenės sluoksnių. Daugelis restoranų rūkantiems skyrė mažas patalpas. Darbataviai įsakė cigaretes palikti namie. Rūkymas uždraustas beveik visuose šalies vidaus skrydžiuose. Iškvėpiamų dūmų pavojus paskatino nerūkantiuosius imtis ryžtingų veiksmų.

Kai 2 gydytojai, dirbantys Atlantos ligoninėje, sugalvojo radikalią AIDS gydymą - paciento kraujo šildymą - jie apie tai pranešė CNN po pirmo bandymo. Lengvatikė naujienų kompanija (kaip ir LTV) transliavo tiesioginius reportažus iš 2-ojo bandymo, suteikdama laisvą ir palankų viešumą nenatūraliai ir nepatvirtintai medicininei procedūrai.

Pagal "TIME"

"Nemanau, kad aš prostitutė..."

Tokia buvo jos nuomonė apie save.

Na, o gyvenime ši 18 metų mergina kruopščiai registruoja savo klientus, nevengia santykiauti netgi su jaunesniuoju broliu...

Apie tai skaitykite kitame laikraščio numeryje.

Vakarai nuostebino dovainijūny.
Baiciamsia buvo grieti; namus...

Viso šneka, kad Andrius yra didelis mergininkas, kad jis čia su viena, čia su kita, bet nė viena neatšakytų būti jo mergina.

(XX a. merginų nuomonė)

A.M. - Kartą pas mane apsilankė "AIDS kronikos" korespondentė ir paprašė pareklamuoti prezervatyvus. Maždaug taip:

Klausimas: Ar vykdamas į JAV nebijote užsikrėsti AIDS?

Ir aš turėjau atsakyti: "Prezervatyvas - tai mano ginklas ir garantija!"

Aš nesutikau. Nes tai būtų nykus melas. Aš pasakiau:

"Amerika AIDS kontekste nėra baisi, jei turi vieną žmogų Lietuvoje."

Ir tai yra tikra tiesa.

"Pirkiau iškvietimą į JAV. Noriu "paragauti" amerikietiškos kultūros. Skambintis..."

(Skelbimas laikraštyje)

A.M. - Tiesą pasakius, kaip tik to mes ir "neparagavome". Pribloškė Wallstreet, Twin Towers, automobilių gausumas, bet dar labiau pribloškė amerikiečių nekulturnumas. Restorane valgo vos ne rantomis, o kai pamatė, kad mes naudojame ne tik šakutę, bet ir peilį, susižavėję paklausė:

- Jūs turbūt iš Europos?

Amerika - visų pasaulio civilizacijų konglomeratas - pasiekė nepaprastai aukštą techninės kultūros lygį. Bet dvasinės kultūros susikurti ji nesugebėjo.

"Ameriką pradžys narkotikais!"

(iš gatvės muzikanto repertuaro)

A.M. - Pradžudyti gali ir nepradžudyti, bet šito gero ten daugiau, nei pas mus. Bent jau įsigyti lengviau. Vaitštinėjant Niujorke teko matyti ne vieną narkotikų pardavėją. Jie beveik neišiskiria iš minios, gal tik tuo, kad be palcovos burba po nosim:

- Mushrooms, mushrooms... (grybai, grybai).

Jei susidomėjai - pasukate abu į pirmą pasitaikiusį skersgatvį, susitariate dėl kainos, ir - "prekė" tavo.

Yra ir kitokių prekiavimo būdų. Atvažiuavę į Detroitą apsigyvenome mišriame rajone (pusiau baltųjų, pusiau negrų). Pavakary nusprendėme apsižvalgyti, pėsčiomis apeiti savo kvartalą. Išjome gatvę, dairėmės į namelius abipus, į spalio saulės nuauksintus medžius...

Staiga apėmė labai nemalonus jausmas: mums iš paskos, atsilikęs gal per metrą, sekė automobilis. Keturi juodi snukiai įdėmiai tyrinėjo mus. Pasukome į kitą gatvę - "sektiniai" neatstojo. Buvau nejuokais išsigandęs - ką gali žinoti, kas tiems negrams šaus į galvą...

Tik vėliau Robertas ("Foje" klaviš.), kuris čia jau pusmetį gyvena, nurašė: tai buvo narkotikų pardavėjas; jie sekė mus, tikėdamiesi, kad mums prireiks jų paslaugų.

"Amerika - kraštutinumų šalis. Čia ir debesis remiantys dangoraiziai, ir Harlemo skurdas. Čia šampene besimaudantys milijonieriai ir ant šaligatvio miegantys vaikatos..."

Spindesys ir skurdas - visai greta.

Tad koks tas tikrasis Amerikos veidas?

(A. Krivaitis "Po pasaulį pasižvaigius")

A.M. - Aš mačiau vidurinį socialinį sluoksnį. Žmonės dirba ir turi. Gyvendami amerikiečių šeimos, kiekvienas turėjome po atskirą kam-

Kas kita Prancūzijoje. Gatvė, vedanti į Pigalio aikštę, pilna visokio plauko merginų ir atitinkamų įstaigų. Bet, anaipat, ne visi vyriškiai jomis domisi - tai daugiausia pagyvenusių vienišų džentelmenų užsiėmimas. Jaučiama AIDS baimė - visos prostitutės reikalauja, kad klientas naudotų prezervatyvą. Jos irgi nenori rizikuoti.

"Pagal statistinius įstaigų duomenis 1963 metais JAV buvo 4 700 000 alkoholikų. Tūkstančiai jų uždaryta protinių ilgų ligoninėse. Tačiau visos šios nelaimės, nes statistikos stulpelius nesutalpinsi, nes alkoholis panašus į alšbergą ir paviršiuje matyti tik menka jo dalis..."

(JAV, SAT)

A.M. - Girtų teko matyti nedaug. Juos griežtai baudžia. Gatvėje negalima pasirodyti su buteliu rankoje - prisistatys policininkas. Ką jau kalbėti apie šlirnuojančius šaligatvius girtuoklius. Net visiškai blaivus vairuotojas, jei šalia jo sėdės jaukęs keleivis, - gaus nemažą baudą. O baudų visi prisibijome.

"Susipažinti su amerikiete mergina - taip pat paprasta, kaip išgerti stiklinę vandens. "Hello, baby!" - šie žodžiai ir reikšmingas mirktelėjimas - raktas į amerikietės širdį..."

"Turbūt tu labai turtingas..."

Aš pasakiau:

- Hm, hm...

"Vakare, kai reklamos šviesos nušvičia Niujorką, į gatves išleina "naktines karalienes". Jos vylingai nužūrinėja praeivius, ir dažnas vyriškis nepraeina pro šalį..."

(A. Krivickas "Raštai")

A.M. - Čia turbūt ne apie Niujorką... Aišku, aš nepuolu teigti, kad Niujorke, neva, nėra prostitučių. Yra, žinoma. Tik jos neišina į gatves, į "reklamų šviesą". Prostitutės - tai daugiau padugnių kvartalų atributas.

(A. Kriščiūnas "Ten, Amerikoje")

A.M. - Jāip gali kalbėti tik žmogus prisiziūrėjęs atitinkamų videofilmų. Galbūt ir aš pats kažkada panašiai galvoju... Susipažinti su amerikiete - tai mažų mažiausiai porą kibirų vandens išgerti! O už tą "Hello, baby" ("Chlou beibi") galima gauti antausį. Nepažįstamai merginai tave turi kas nors pristatyti, kitaip ji ir į kalbas nesileis.

O jei jūs įsivaizduojate, kad pirmą sutiktą merginą nusivesite į restoraną, o po to gal ir į "numerius", tai labai klįstate. Šitai tik filmuose ir pas mus būna.

"...Baisų biznį žmogaus kūnu padeda skatinti ir platinti pornografinė literatūra. Leidžiama dešimtytis šlykčių pornografinių žurnalių, šimtai getonų knygelių, gaminami, parduodami ar išnuomojami pornografiniai filmai..."

(A. Laurinčiukas "Trečioji dolerio pusė")

A.M. - Amerikoje gyvenau mėnesį, bet nė vienoj parduotuvėje, nė viename kioske nemačiau panašaus pobūdžio leidinių. Žinoma, kažkur kažkas juos gamina, kažkokias kelias parduoda, bet visa tai nėra legaliai įteisinta. Mano nuomone pornobiznis kur kas labiau yra išsikeriojęs pas mus, nei Amerikoje.

Seksualinė revoliucija ten jau praėjusi, žmonės domisi kitais dalykais, o pas mus dar pats įkarštis. Į erotinių filmų seansus prisirenka pulkai uždrausto vaisiaus išsilgusių paauglių, pigaus sekso propaganda mirga laikraščių ir žurnalių puslapiu.

Dažnam iš mūsų "20 centų" (ex "20 kapeikų") yra langas į pasaulį.

"Amerikoniškoji televizija - tai pagreitintas kursas žmones paversti gyvuliais.

(H. Vitmenas, JAV sociologas)

Ar tiesa, kad JAV televizija propaguoja laisvąją meilę, o ekrane žmogžudystę keičia seksas, seksą - žmogžudystę?

A.M. - Nieko panašaus! Kiekvieną vakarą žiūrėdavome televizorių, tyčia išskodavome ko nors "pikantiško", bet nė kartą nė viena programa (jų ten keliasdešimt) nerodė nieko, ką galima būtų pavadinti erotika.

Tiesa, teko matyti nemažai siaubo filmų. Savaitę prieš prasidedant garsiajai Hallowe'en šventei (kažkas panašus į Vėlines, tik daug linksmiau), Amerikos televizija rodė tik siaubo filmus. Ir viskas.

Labai daug laiko skiriama sporto reklamai. Susidaro įspūdis, kad amerikiečiai seksą iškeitė į sportą. Visą dieną Amerikos TV reklamuoja įvairius treniruoklius, kultūristų amuniciją ir t.t. Kartais tiesiog įkyri. Bet poveikį padaro: visa Amerika bėgioja, kilnoja svaresčius ir daro priūpimus.

"1963 metų JAV Sveikatos Apsaugos Tarybos Statistikos duomenimis, apie du milijonai amerikiečių sirgo arba serga sililu. 2000 sililitikų kasmet uždaroma į psichiatrines ligonines. Per dešimtį metų du kartus padidėjo sekso pagrindu įvykdytų nusikaltimų skaičius."

A.M. - Kiek dabar ten yra sililitikų - nesidomėjau. Bet, man atrodo, ne daugiau kaip Tarybų Sąjungoje. Amerikiečiai yra doresni, negu mes manome.

is Manu dar daug ko rašyti ismokti!

Tūkstančiai pasaulio vaikų jau dabar miršta nuo AIDS. Vien TSRS iš visų infekuotų ŽIV žmonių - 52% - vaikai... Neįau tarp jų atsidurs ir lietuviai?

O gal negerkim aspirino? Prieš gydymiesi aspirinu geriau pagalvokite. Nauji tyrimai, atlikti JAV Džono Hopkinso Universiteto Higienos ir Visuomenės sveikatos fakultete parodė, kad šie skausmą malšinantys vaistai slopina kūno imuninę sistemą. Hopkinso Universiteto epidemiologas Neil Graham mano, kad vaistai sulėtina ląstelių, vadinamų makrofagais (jos stimuluoja antikūnų atsiradimą) veiklą. Jis sako, kad suaugusiems blogiausia, kas gali atsitikti - keletą dienų užsitęs sloga ir peršalimas. Tačiau, kaip perspėja Graham, pasekmės yra rimtesnės vaikams, ypač tiems, kurių silpna sveikata. Vaistai gali padidinti pavojų susirgti pneumonija ir bakterinėmis ausies ir sinusų infekcijomis. Taigi, prieš gerdami aspiriną, pagalvokite - o gal geriau atsisakyti jo? Pagal "Business Week"

Moksliskai sprendžiate tragiško likimo žmonių - homoseksualistų problemas. Jūs - pirmoji kregždė. Visais amžiais būdavo tamsuoliai. Šiuo metu prie jų galima priskirti Lietuvos Respublikos Prokuratūrą, kuri įspėja redakciją už homoseksualių žmonių pažinčių skelbimus, remdamasi, kaip rašo, Lietuvos Respublikos BK. Tai netiesa. Prokuratūra remiasi TSRS ir LTSR BK, nors visam pasauliui aiškina, kad sovietų ir LTSR Konstitucija bei įstatymai Lietuvoje negalioja. Liūdna, kai prokuratūrai reikia aiškinti įstatymus.

Tokie skelbimai reikalingi. Pirmiausia - tai dispanserizacija. Antra - bus sėkmingas profilaktinis darbas. Tačiau pirmiausia žmogui reikia grąžinti žmogaus teises. Ar gali žmogus bendrauti su AIDS profilaktikos centru, jei jis laisvoje Lietuvoje persekiojamas sovietų įstatymų? Ar galima žmogų fiziškai ir dvasiškai žu-

dyti už jo prigimtį? (Lesbijietėms šiuo atveju geriau, jų tas pats įstatymas nepersekioja. Tokia teisininkų "teisybė"...)

Manau, kad didžioji dauguma Lietuvos teisininkų nėra susipažinę su genetikos mokslu, už tai tokia jų mąstysena...

Einame į bendrus Europos namus, pasinaudokime jų patirtimi, žmonijos istorijos patirtimi. Aprašykite visa tai. Reikėtų, kad apie tai prabiltų genetikai. Pavyzdžiui, sprendžia nepilnamečių nusikaltėlių problemas pedagogai, teisininkai, medikai, sociologai, kalėjimų darbuotojai ir niekaip nesuprantama, kaip gali būti, kad grįžę iš zonos į laisvę vėl tuos pačius nusikaltimus daro, nors zonoje, atrodo, buvo pasitašę. Kaip galima, kad tie visi "tyriniojai" neturi supratimo apie žmogaus bei gyvosios gamtos prigimtį, o genetiką pasikviesti pasikonsultuoti nesuvisokia. Senovės Romos imperijoje ir Graikijoje žmonės nežinojo genetikos mokslo, o buvo protingesni, toleruodavo seksualines mažumas.

Reikia šviesti visuomenę, aiškinti koks yra požiūris kultūringame pasaulyje, kuo motyvuoja bažnyčia, tuokdama

homoseksualistus. Reikia aprašyti žymių homoseksualistų gyvenimą, kokią jie naudoja arba žala darė visuomeni. Pas mus sadistas ar kitas nusikaltėlis nėra toks baidis, jis toleruojamas. Reikia aprašyti Amerikoje esančius homoseksualistų viešuosius namus arba Japonijos pirtis jiems. Reikėtų parodyti filmų apie tai.

"AIDS kronikos" Nr.8 paskutiniame puslapyje užrašė: "prezervatyvą užsimauti visai nesunku" ir viskas. Juk tai nieko nesako. Reikėjo paaiškinti kaip užsimauti, parodyti, nes vaikinai nuo 14-17 metų jau santykiauja, o prezervatyvų naudoti nemoka.

Norėtusi žinoti žymių mokslininkų požiūrį į seksualines mažumas. Gal klystu, bet aš manau, kad didesnioji dalis žmonių yra biseksualūs.

Tikiu, Lietuvoje sovietiniai įstatymai bus panaikinti, o kai bus priimtas naujas Lietuvos Respublikos įstatymas šiuo klausimu, informuokite skaitytojus. Tikiu, tuomet Lietuvos AIDS profilaktikos centro darbas palengvės, duos naudą visai tautai.

K.L.

Invalidų pažinčių skyrelis

Skyrelyje gali skelbtis žmonės, turintys įgimtą fizinius trūkumus, ar tiesiog nelaimingų atsitikimų metu tapę invalidais (netekę rankų, kojų, akių, kurti ir t.t.) žmonės.

Pažinčių skelbimo sąlygos gan paprastos. Panorėjusieji skelbtis pažinčių skyrelyje atsiunčia mūsų redakcijai skelbimo tekstą, taip pat nepamirškite nurodyti savo tikslią pavardę, vardą ir adresą. Už šiuos skelbimus pinigų mokėti nereikia!

Norintieji sužinoti pasiskelbusio asmens adresą atsiunčia į redakciją tuščią voką su užrašytu savo namų adresu ir nurodo, kurio pasiskelbusio asmens adresą norėtų gauti. Šį adresą mes jums atsiųsime į namus. Pinigų mokėti taip pat nereikia. Na, o jei norite, galite pervesti bet kokią pinigų sumą į AIDS profilaktikos centro sąskaitą Nr.: 04121023 Soc. banko Vilniaus m. Žirmūnų skyriuje.

1. 29 metų 173 cm. ūgio išsiskyręs 2 grupės invalidas (be išorinių defektų) norėtų susirasti panašaus likimo (be išorinių defektų) merginą ar moterį, neturintį vaikų, nekellančią materialinių reikalavimų ir sutinkančią pakeisti gyvenamąją vietą.

2. Jau 14 metų, kai po stuburo traumos sėdžiu invalido vežimėlyje. Man 43 metai, gyvenu vienas antrame namo aukšte 3 kambarių bute. Visą namų ruošą darau pats. Esu švarus, tvarkingas, labai gero charakterio, iškalbus, linksmas, gerai groju muzikos instrumentais. Dirbu namudinį darbą. Visą mokau, tik negaliu vaikščioti. Būčiau labai laimingas, jeigu atsilieptų taurios širdies vieniša moteris invalidė, galinti vaikščioti. Esu optimistas ir tikiu, kad laimė dar aplankys mane.

3. Vinietis, 27 metų amžiaus, 170 cm. ūgio, labai blogai girdintis norėtų susipažinti su panašų trūkumą turinčia mergina (lietuvaite).

Jei norite susipažinti su AIDS ne tik iš laikraščių puslapių, siūlome savo videotekos fondus. Informacija - telefonu 35 01 72.

Kitame numeryje skaitykite kvapą gniaužiantį Nerijaus Pečiūros (Atsuktuvo) memuarą Nr.1.

Čaip! Aš myliu vaikus!

Tęsinys. Pradžia 12 numeryje.

Teisingumo organai ne per dažniausiai nubaudžia homoseksualistus, ypač mūsų laikais. Statistika teigia, kad Sovietų Sąjungoje 1987 metais už homoseksualizmą buvo nubaustas 831 asmuo. Tyrimų duomenimis, bendras homoseksualistų skaičius, kurie buvo patraukti baudžiamojon atsakomybėn už lytinius nusikaltimus, yra labai mažas ir sudaro tik 0,0016 procento...

Tarkim, kad teisūs tie, kurie kategoriskai siūlo sodinti. Tačiau dabar gi ant širdies uždėję ranką prisipažinkime ar daugelį homoseksualistų "ištaisys" įkalinimas?

- Beveik kasdien matau pasyvius homoseksualistus, - pasakoja gydytoja K. Poliakova. - Žmonės, nedirbę įkalinimo vietoje, net

neįsivaizduoja, koks yra "ozių" likimas (juos ten taip vadina). Šiuos žmones ignoruoja visi. Juos dažnai muša, aprengia pačiais prasčiausiais drabužiais, uždraudžia sėdėti prie vieno stalo, priverčia dirbti patį sunkiausią darbą, jiems gyvenimas zonoje - pats tikriausias pragaras. Tuo tarpu aktyvūs homoseksualistai yra gerbiami, visai patinami.

- Į sąjunginį seksopatologijos centrą tėvai atvedė sūnų, - pasakoja seksopatologas J. Ždanovas. - Jis buvo homoseksualistas ir net lytiškai santykiavo. Jaunuolis buvo puolęs į visišką depresiją ir netgi bandė nusizudyti. Tačiau vaikiną ištyrus paaiškėjo visai kas kita - jame glūdėjo, nors ir labai užšlopintas, potraukis moterims. Ir viskas įvyko todėl, jog pats vaikinai laikė save homoseksualistu, o merginą vengė ir bijojo. Kai tyrimų rezultatai buvo

pranešti jaunuoliui, jis visas nušvito ir pasikeitė: dingo depresija ir baimė. Tam prireikė tik dviejų dienų...

"Man 17 metų. Aš - homoseksualistas. Bet laikau save visiškai normaliu žmogumi. Kiekvienas nori būti laimingu. Homoseksualistai - taipogi... Mes juk irgi žmonės. Mus nori gydyti? Nuo ko? Nuo meilės vyrui? Niekada ir nė už ką! Kiek galima luošinti mums gyvenimą?!"

"Taip, aš myliu vaikus! Vien simpatiška vyro išvaizda mane veikia taip, kaip normalų vyrą paveiktų graži moteris. Supraskite - mes taip pat mylim ir kenčiam. Mes taip pat sugebame būti ištikimais, laukiam susitikimo, rašom meilės laiškus, skiriam pasimatymus. Būna ir porinių sąjungų, ir žmogžudysčių ir pavydo. Laikas būtų suprasti: mes nesukeliame jokio pavojaus".

Kai medžiaga buvo paruošta, užsienio spaudoje pasirodė du pranešimai.

Antrą pranešimą, kuris atėjo iš Danijos, galima pavadinti sensacija. Kopenhagoje, pirmą kartą Europos istorijoje įvyko oficiali santuoka... vyrų.

Susituokė 74 metų Akselis Aksgilis ir 67 metų Eigelis Aksgilis. Jie keturiasdešimt metų gyveno kartu. Šiam sensacingam įvykiui pasitarimo Danijos parlamento priimtas įstatymas, leidžiantis tos pačios lyties atstovų santuoką. Įstatymo įveikimo dieną buvo užregistruota 11 homoseksualiųjų sąjungų. Akštėje, prie rotušės juos pasitiko daugiautkstantinė žmonių minia, kuri sveikino jaunavedžius, o bedražygės kovoje už tokių santuokų pripažinimą - lesbijetės - skaitė sveikinimo kalbas ir aiškino žurnalistas, kad įgimtas kuklumas sutrukdė joms tą pačią dieną užregistruoti savo santykius.

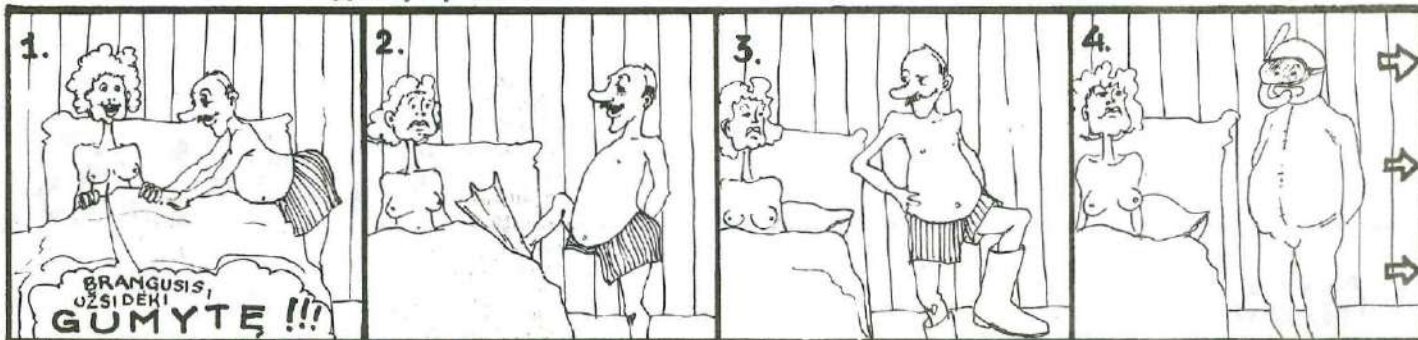
"Aš didžiuojuosi, - pasakė miesto burmistras Jónias Albergas, - kad Kopenhagos rotušė - pirmoji vieta

pasulyje, kur vyksta panašūs įvykiai. Aš noriu pažymėti, kad tokia registracija numato visuomenės pagalbą, pakantumą ir meilę šių santuokų atžvilgiu".

Žinoma Danijos šventikė Ieva Melchov jaunavedžius užtikrino, kad dievo meilė ir palaiminimas pasiekia visus žmones, nepriklausomai nuo jų seksualinių polinkių ir kad Danijos bažnyčia netrukus pradės laiminti vienos lyties partnerių santuokas. Tačiau pastorius Džonas Naureis pareiškė priešingai: "Panašų santuokų laiminimas - bažnyčios suirimo ženklas".

Danijos homoseksualistų ir lesbijetėjų susivienijimo pirmininkė Elviss Lange šį įvykį pavadino istorine pergale ir pakvietė toliau tęsti kovą už tai, kad minėti situoktiniai galėtų įsisiūnyti ir įsidurkinti vaikus.

Parengė Z. Paliukėnaitė, V. Petraškaitė

IR ON IR URSAS

Visus, sugebančius ir mokančius rašyti, piešti, fotografuoti kviečiame dalyvauti humoristinio piešinio, rašinio ir fotonuotraukos konkurse!

Visi geriausi darbai bus spausdinami, honoraras - mokamas. Na, o nugalėtojai gaus štai tokias laikraščio premijas:

už pirmąją vietą - 500 prezervatyvų,
už antrąją - 300 prezervatyvų,
už trečiąją - 100 prezervatyvų!

Humoreskos, piešiniai ir fotonuotraukos bus vertinamos atskirai.

Ką piešti, rašyti, fotografuoti?

Viską, kas tinka "AIDS kronikai"!

Savo kūrinį galite siųsti mums paštu arba atnešti tiesiai į redakciją. Laukiame.

Artejo pusiainaktis. Pažiūgusiu lauko keliuku sunkiai plėsdamas tamsos ir rūko maršką, svyrudamas teškę vienišas vežimas. Miegusit arkliai vos ne vos vilko purvu aplipusias kanopas. O vežime ant šiaudų plačiai išsižiojęs knarkė kolūkio brigadininkas Mikostofas Varpūtis. Sunki jam buvo ši diena. Iš pat ryto nesisekė - skusdamasis įspjovė lūpą, norėjo pasitepti briliantine žaluoma ("zelionke") - apsiplėtė visą smakrą ir mąskinių apykaklę, iš to pykčio trenkė kumščiu į stalą, pataikė į lėkštės kraštą ir apsielė jo karštai barščiais naujas kelnes... bet viską apvainikavo arbaton įkritęs plaukas. Mikostofas žaliais pirštais ištraukė jį, su pasibjaurėjimu apžiūrėjo prieš šviesą ir staiga karštiligiškai čiupo sau už galvos, puolė prie veidrodžio ir nevilnėis šaukšmas sudrebino brigadininko namus:

- Paskutinis!!!!
Taip, liūdnas faktas: M. Varpūčiui nuo saulėje blizgančio pakausio šandien, birželio 13 dieną, nukrito paskutinis plaukas - paskutinė viltis.
Kolūkio narių susirinkime brigadininkas sėdėjo liūdnas. Pirmininkas:
- Mikostofai, nusiimkit skrybelę.
M. Varpūtis truputį susimėtęs.
- Kad, e..., e, kad labai saulė, šitajį šviečia...
Pirmininkas:
- Kokia saulė, šandien gi lietus lyja. Nusiimkite skrybelę, juk nemandagu.

Balsuota: 24 "už", 1 "prieš" tai, kad M. Varpūtis nusiimtų galvos apdangalą. Brigadininkas Varpūtis sudraustas, kad nebalnuotų abiejomis rankomis. Bendromis pastangomis skrybelę pavyko nuimti. Ji laikinam saugojimui padėta į buhalterijos seifą.

Čia Janekas nebeįsitverė:
- Mikostof, a, Mikostof, betgi tu plikas kaip rilkikas!!!!
- Fu, kaip nešvanku, - pasakė kaimo moterėtis ir nusiuko į sieną, tačiau ir toliau akies krašteliu sekė įvyktį eiga.
- Ne, tik ant galvos plikas...
- Kiekvienas žilas plaukas rodo, kiek buvo praleista progų, - pasakė vyr. buhalterė Frosia.
- O kiekvienas iškritęs plaukas rodo, kiek progų nebuvo praleista, - patikslino sandėlininkas Kostas.
"U, duoti visiems į snukį", - pagalvojo Mikostofas, bet čia pat suprato, kad visiems duoti tikrai nepavyks ir labai didelis apmaudas apėmė jo širdį.

Tas didelis apmaudas buvo dar didesnis todėl, kad Mikostofas iki šiol neturėjo moters. Tarp kitko, laudies išminis pasivirtino kaip niekad: prieš iškrisdamas kiekvienas brigadininko plaukas pradžioje, taigi progą jau būdavo praleista...
...O dabar jis važiuo namo ir giliai snaudė. Staiga arkliai sustojo kaip įbesti ir garšiai susprunkštė. Mikostofas atsibudo ir atsisėdo.

- Ne, to negali būti, - pasakė jis, kai pagalvojo apie plėšikus.
- Ne, to negali būti, - pasakė vėl, kai pagalvojo apie laukinius žvėris.
- Bet juk jie tik pasakose būna, - čia apie vamyprus.
Iš tamsos atsklido meilus moteriškas balsas:
- Ar nepavertumėtė truputį? Ir jauna mergina įlipo į vežimą, atsisėdo šalia Mikostofa ir pasakė "no!", nuo ko arkliai vėl pajudėjo.
- Aš miegu, - konstatavo Varpūtis.
- Oi, kodėl jūs tampote savo nosį? - droviai pasteliravo mergina.
- A, aš čia šiaip sau, dėl jodomumo.
- O mano vardas Airin!..
- O..., o mano..., - čia jis kiek sutriko, ir kažkodėl pasakė. - Deilas. Taip taip, Džeimsas Karteris.
"Kažkur aš tai jau skaičiau... jauna mergina pakelė... prašo pavežti... kalbina vairuotoją ir po to..., na žinoma, po to ir at-

Kelios dienos iš dorovingųjų Koržikų gyvenimo

Antradienis
Koržikiu buvo gėda garšiai prašyti pardavėjos prezervatyvų, todėl jis bakstelėjo pirštu į vitriną ir šiaip taip išlemano:

- Man tuos tris...
- Kokio dydžio? - nusišypsojo pardavėja.
"Vaje, kokia gėda!", - nuraudo Koržikas ir išbėgo iš parduotuvės.

Trečiadienis
Žmona vis nedavė ramybės. Teko Koržikiui vėl kuliuoti į komercinę parduotuvę.

- Man šitų... - durė pirštu į vitrinos sukta ir nieko nelaukęs priėjo:
- Didžiausių!
- Galia, - dailutė pardavėja vėl parodė dantis, - šandien turime tik vidutinių ir mažiausių.
"Vaje", - raudonas kaip burokas Koržikas skubėjo link durų.

Ketvirtadienis
Kitą rytą, išklausęs nuobodų žmonos monologą, Koržikas jau stovėjo prie prekystalio.

- Man šitų... tris! - durė pirštu į stiklą. - Bet kokio dydžio!
- Turime tarybinių, indiškių, austriškų, - sumirksėjo akimis gražuolė. - Kokių jums?
"Vaje, - išsigando Koržikas, - tai įkliuvau!"
- Indiškių... - nejučia sumurmėjo jam labiausiai patinkančių filmų šalį.
- Kokios spalvos? - blykstelėjo dantimis tarsi žuvis žvynais mergina. - Yra geltonų, mėlynų, bespalvių...

"Ji tyčiojasi iš manęs" - kojos pačios nešė raudoną lyg serbentį Koržiką prie išėjimo.

Pentadienis
Vakare gavęs nuo žmonos su kočėlu, o naktį iš jos visai nieko nagavęs, ankstyvą rytmetį Koržikas vėl sukiojosi prie parduotuvės. Surūkė cigarete, nusiramino, ir tik tada žengė pro duris.

- Oi! - pažino jį pardavėja ir nusiukoė.
Jums šitų, taip?

Ir išmė iš prekystalio sidabriname popieriuje įpakuotą prezervatyvą.
Koržikas net nurausti nespėjo. Vėžio spalvą įgavo tik sprinteriškai išbėgęs iš parduotuvės.

Šeštadienis
Koržikienė, baisiausiai nerimaudama dėl vyro drovumo, pati atskubėjo į parduotuvę. Prie prekystalio ją pasitiko pagyvenęs pardavėjas.

- Prašau, - maloniai nusišypsojo, - jums ko?
Koržikienei liežutis lyg šaltiena sustingo. Pomidorams artimos spalvos veidu į grįžti į namus ir tuoj pat išsiute vyrą į parduotuvę.

Tą patį vakarą
Koržiko veidas nušvito. Prie prekystalio nuobodžiaus žilstelėjęs pardavėjas.

Tą pačią naktį
Šeimyninis Koržikų šukščių kibiras priėmė į savo glėbį sidabrinį popieruką...

Saulius Ramoška

sitinka tai..." - karštiligiškai sukosi mintys brigadininko galvoje.

- O jūs toks dailus ir tvirtas vyras, jums taip tinka šita skrybelė, - ji prislinko arčiau.
"Taip, dabar ji pasakys, kad jai šalta..."
- Oi, kaip aš sušalau, žinote, taip drėgna naktį, - mergina atsišėmė į Mikostofa petį.
"... taip taip, scenarijus aiškus. Tarp kitko, Mikostofai, atsimink, kad Afrikoje, pvz.: 70% "kelio prostitučių" serga AIDS. Žinoma atsimenu, žinoma... Ką daryti, ką daryti?"

Mikostofui aptemo akys ir toliau jis nieko nebeprisiminė. "Galvoje sukasi raudoni ratilai, iš kažkur išnyra nuogos krūtys, o dieve, tai gaubinga, jis pajunta kažką guminią apgaubiant jo įkaitusią galūnę ir tamsa, gili tamsa, aš krentu, tai galas, tai galas... Staiga prieš akis smėsteli milžiniškas užrašas "AIDS ŽUDO MOTERIS IR VAIKUS", ir brigadininkas atsipeikėja".
- Na, kaip, brangusis? - mergina, lyg niekur nieko tvarkėsi šiaudais aplipusią palaidinukę.
- Ką jūs padarėte, aš žuvęs!..., - sudejavo brigadininkas. - Aš taip bijojau užsikrėsti...

- Betgi mes naudojome kondomą! - atšovė Airin. - O tai - garantija!

"Taip taip, garantija, kurgi ne..." Čia Mikostofas neišverė:
- Lipk iš rogių, provokatore! - Mikostofas ištūmė lauk nustebusią merginą ir suragino arklius. "Pirmyn, greičiau ir ambulatoriją! Greičiau, bėrciai, tai gvybės ar mirties klausimas! O, jeigu ji mane užkrėtė, o..., skubė Mikostofai, skubėk pasitikrinti!" - ir brigadininko vežimas išnyko tamsoje.

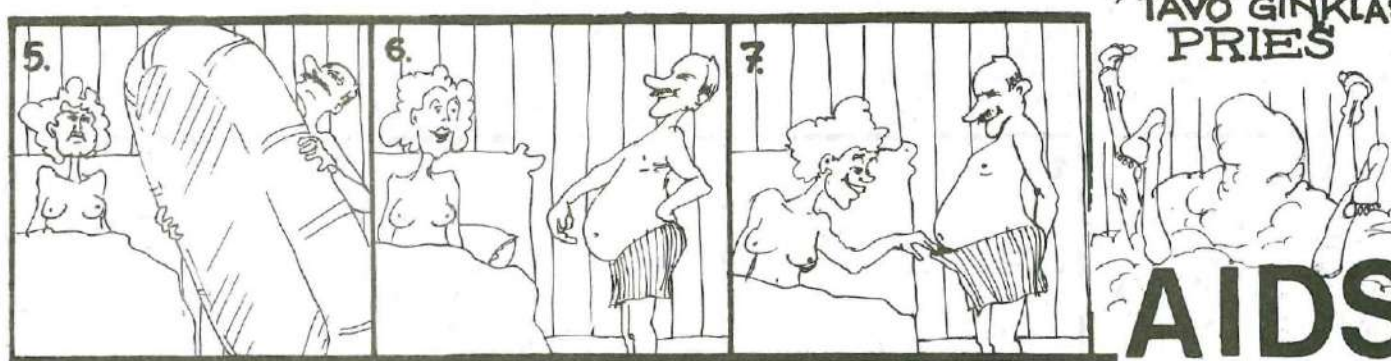
Po kelių valandų brigadininkas Varpūtis ramiai miegojo savo lovoje. Rankoje stipriai suspaudęs laike ambulatorinių tyrimų lapelį:

"AIDS IR VENERINIŲ SUSIRGIMŲ NERASTA"

Felėris Končikas
O kitą rytą Mikostofa Varpūčio laukė didžiulė ir maloni staigmena. Nuejęs praustis veidrodyje pamatė 8-tą pasaulio stebuklą: ant galvos kėpsojo didžiulė plaukų kupeta.

Antanas Kirvaitis
geras specialistas

Redaktorius
Artūras Butkevičius

AIDS KRONIKA

Dvisavaitinis laikraštis "AIDS kronika"
Mūsų adresas: 232021 Vilnius, Mole-
tų plentas 40, telefonai: 76 32 38,
35 04 65, telefaksas: 35 02 25

Formatas A3, 1 sąl. spaudos lankas,
ofsetinė spauda. Tiražas 15 000 egz.
Spaudė Panevėžio spaustuva Utenos g. 11, Utena, V.
spaudos 16 g. v. e.

Red kolegija: Rimantas Šimkus, Artūras Butkevičius (redak-
torius), Saulius Čapliński, Asta Lapinskaitė, Rūta Miliavičiū
Algimantas Kriščiūnas (ats. sekretorius), Aidona Rekuviene, Li
Šmidt.

Prie laikraščio išleidimo prisidėjo: Jolanta Klietkutė, Svajo
Zarembaitė, Povilas Misiūnas, Zina Volpova.